

Viața ca pe o poezie

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Trec ani-n zbor, o coală de hârtie
Simt că e viața noastră uneori
(Scrie pe ea aldin „Memento mori”),
Hai s-o trăim ca pe o poezie

Și poate vom renaște-n altă lume
Ca ramuri împletite într-un vers
Continuând al dragostei demers
Că ne-am făcut din asta un renume!

Trec ani-n zbor, dar lângă tine-s verde,
Nu mă strivește-al timpului bocanc,
O scriu adeseori, ți-o spun și franc,
La pieptul tău secunda nu se pierde!

- Trec ani la rând, cum trec prin defileul
De foc al vieții noastre râuri reci,
Și ca-ntr-un joc, atunci când vii și pleci,
Îmi pare tot mai cunoscut clișeul,

Dar știu că într-o zi o să-mi rămână
Definitiv, pe inimă peceti,
Voi cere timp destul să mă înveți
Că nu-i târziu să-nvingem, mâna-n mână,

Distanțele și anii care-și varsă
Între noi doi neliniștile reci,
Și-o să rămâi în carnea mea pe veci,
Cum timpul face veșnic cale-ntoarsă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif